

KAJ VSE BI BILO TREBA ŠE STORITI ...

Anka Lisec

glavna in odgovorna urednica Geodetskega vestnika

Dragi bralci in bralke Geodetskega vestnika!

Pred vami je decembrska, lahko bi rekli praznična številka revije, ki prinaša zanimiv nabor strokovnih člankov, predstavljeni so rezultati izbranih strokovnih projektov, veliko pa se je dogajalo tudi na področju društvenih dejavnosti. Zimski večeri so zagotovo kot naročeni, da prelistamo revijo, in verjamem, da se bo za vsakogar našlo kaj zanimivega.

Dolgi decembrski večeri pogosto ponudijo tudi priložnost za razmislek, kaj vse se je zgodilo v preteklem letu, kako uspešni smo bili. Pri tem se nam v misli zelo hitro prikrađejo ideje, kaj bi bilo dobro še storiti, in skoraj nevede že načrtujemo naloge za leto, ki prihaja. Tudi za nami, člani uredniškega odbora Geodetskega vestnika in drugimi soustvarjalci revije, je pestro leto. Kako pomembne so strokovne objave, kako pomembna sta negovanje slovenskega jezika in razvoj strokovne terminologije, se včasih sploh ne zavedamo. V spominu mi večkrat odmevajo besede uglednega profesorja iz tujine, ki je dejal, da je *»eden ključnih pogojev za samostojno delovanje in razvoj stroke v neki državi strokovna revija s kakovostnimi znanstvenimi in strokovnimi objavami. [...] Brez tega ne moremo govoriti o samostojnem delovanju na nekem strokovnem področju, o razvoju in prenosu znanja ...«* je še dodal.

Veliko je bilo zapisanega, veliko povedanega in veliko prebranega v naši reviji. Lahko bi bilo vsega še več! A ravno to zadržano zadovoljstvo, da ne bom uporabila besede *»nezadovoljstvo«*, nam da energije in poleta, da se bomo tudi v prihodnje trudili delati dobro, morda bomo kaj dodali ali izboljšali ... Na vrata zagotovo trkajo novi izzivi. Poleg prihajajočega 44. Geodetskega dneva, ki bo v začetku marca v Laškem in na katerega ste že sedaj lepo vabljeni, moram izpostaviti zavidanja vreden mejnik za našo stroko, saj bomo v prihodnjem letu zaznamovali izhajanje že 60. letnika Geodetskega vestnika. Morda niste vedeli, da se s tako dolgo tradicijo ponaša le peščica revij v Sloveniji in da Geodetski vestnik spada v *»jagodni«* izbor najstarejših slovenskih strokovnih revij!

Ta veliki mejnik napovedujemo ravno v letu, ko zaznamujemo 500 let prvih tiskanih slovenskih besed. V okviru največjega slovenskega upora kmetov na Slovenskem, ki se je začel na posestvu zemljiškega gospoda Jurija Thurna v Kočevju marca 1515 in je bil zatrtr v začetku avgusta istega leta, je namreč nastal letak s prvimi tiskanimi slovenskimi besedami, ki so vabile kmete k upor: *Le vkup, le vkup, le vkup, le vkup uboga gmajna* (*»leukhup, leuhkup, leukhup, leuhkup, woga gmaina«*) in *stara prauda*.

S to obletnico velikih nemirov na naših tleh žal sovpadajo tudi nemiri v naši novi veliki državi, v Evropi. Kot da bi dobivali sporočilo, da se moramo predramiti. Več sto let je bila Evropa navajena stalnega napredka. Materializem je – v nekaterih obdobjih bolj, v drugih malo manj – neutrudno izpodrival druge vrednote. In danes, ko Evropo prehitevajo druge velesile, se stara dama počuti izgubljeno. Apatičnost in pesimizem sta zavzela evropske dežele in prebivalstvo, ko Evropa nima več moči, da bi bila prva v materializmu in obvladovala svet.

Toda v Evropi so tudi v preteklosti ljudje kljub prevladujočemu materializmu poznali in zagovarjali druge vrednote. Koliko mislecev se je ukvarjalo s človekom, z njegovimi vrednotami, z družbenimi pojavi, z naravoslovjem in tehniko! Koliko znanja smo zbrali, kaj vse smo odkrili! Tudi ti uspehi so veliki, pa pogosto nanje pozabimo. Morda je čas, da na dan zopet priključimo ta vedenja in spoznanja, te vrednote, ter da pred materializem damo skrb za skupno dobrobit. Ob takem razmišljanju me misli samodejno zapeljejo tudi v našo stroko.

Ko tako opazujem našo stroko in stanje v Sloveniji, se zdi, da vidim preslikavo splošnih družbenih problemov, sicer v nekoliko manjšem merilu. Ugotavljam, da je veliko preveč ljudi zaznamovanih s strahom in negotovostjo. Toda obremenjeni s strahom in negotovostjo ne moremo veliko narediti, kaj šele spremeniti. Otresti se ju moramo, saj smo vendarle inženirska in eksaktna stroka, ki ve, kaj je prav. To spoznanje je toliko bolj pomembno, ker ima naše delo na marsikaterem področju delovanja tudi pomembno vlogo varovanja javnega interesa. Strokovna vedenja in znanja ter odgovorno delo do družbe so zagotovo tudi v naši stroki recept za lepši jutri.

Upam, da Geodetski vestnik vsaj malo prispeva k razvoju stroke ter prenosu znanj in informacij, zato se iskreno zahvaljujem vsakemu posebej in vsem skupaj za lepo sodelovanje v tem letu ter upam na lepo sodelovanje tudi v prihodnje! V prihajajočem letu iskreno želim vsem veliko znanja, navdiha ter uspehov – srečno!